

Krouvinkoski

Krouvinkoski on kivimoreenipohjainen, pitkä ja suuren pinta-alan koski. Kosken ylä- ja erityisesti keskiosaa on muutettu huomattavasti lähinnä myllytoimintaan liittyneillä perkauksilla. Kosken alaosa (Palaistenkoski) vaikuttaa luonnontilaiselta tai hyvin luonnontilaista vastaavaksi palautuneelta. Kosken kiviaines on peratulla osuudella karkeaa ja lohkaista, alaosalla aines on pienikokoisempaa.

Kosken yläosassa sijaitsee säilynyt myllyrakennus, jossa vesivoiman hyötykäyttö on jo loppunut. Myllyn ympäristöstä löytyy patojäänteitä ja lohkokivien alueita, jotka jätetään kunnostustoimien ulkopuolelle. Muutoin koskialueen perkuukivikot pääosaltaan puretaan. Karkea kiviaines huomioiden koskesta muodostuu kunnostettuna maisemallisesti erittäin näyttävä. Kosken kaltevuus on vaihtelevaa ja siihen saadaan aikaiseksi monipuolisia virtavesiä ympäristöjä. Kunnostus ei vaikuta kosken yläpuoleiseen vedenkorkeuteen.

Koski kunnostetaan suunnitelmapiirustuksen mukaisesti. Koneiden kulku koskeen on järjestettävissä useata suunnalta.

7. Krouvinkoski	
Pituus	440 m
Putouskorkeus	4,65 m
Keskikaltevuus	1,1 %
Keskivirtaama	5,3 m ³ /s
Pinta-ala	
Niva	0 m ²
Koski	10800 m ²
Yhteensä	10800 m ²
Kunnostuksessa:	
Ainestarve	
Kutusora	11 m ³
Kiviaines ¹⁾	1000 m ³
Kunnostettava uomapituus ²⁾	
Konekunnostettava	330 m
Käsinkunnostettava	0 m

- 1) Kiviaines tarkoittaa paikalla olevaa levitettävää perkuukiveä
- 2) Kunnostettava uomapituus sisältää myös sivu-uomat

Myllyuoman yläosassa vesipinta ja uoman pohja ovat n. 1 m alempana kuin viereisessä jokiuomassa. Riskinä on virtaaman liiallinen ohjautuminen pohjoisrannan kautta ja veden katoaminen pelkillä perkuukivillä tehdyn täytön sisään, koska perkuukivikosta hienoaines lienee huuhtoutunut pois. **Tällä alueella myllyuomaan tehdään tarvittaessa muutama pohjapatomainen kynnys pienirakeisimmalla sora-kiviaineksella. Kynnyksen pituus uoman suunnassa on 2-3 m ja yläosa n. 30 cm alle yleisen alueelle muodostuvan kivikon pintatason.** Täytön vahvuus on enimmillään n. 0,5...0,8 m, tilavuus n. 1,5 m³/m. Mikäli perkuukivikosta tällaista ainesta ei löydy, se voidaan kaivaa myös kohdalla olevistavälisuvannoista kunhan välitetään kutosoraikkoja. Kynnyksen päälle rakennetaan koskikivikko kuten muuallekin ympäristöön. Koskikivikon pintataso on siis uomassa kauttaaltaan tasainen ranta-mökki.

Alapuoleisen myllyuoman täytön myötä alakanavan alkuaan muodostuu lähes virtaamaton suvanto, jossa kesävesi on noin 80 cm nykyistä korkeammalla. Tulvakorkeus ei muutu.

Entiseen myllyuomaan on tehty luonnonkivinen pohjapato, jolla virtaama on saatu leviämään koko kosken niskaan alueelle. Pato edessä on uima/venesyvynny. Rakenteet säilytetään nykyisellään. Pohjapadon luiskaa voidaan hieman karkeuttaa muutamalla suuremmalla kivellä.

Mikäli rannanomistajalle sopii, pohjapadon yläpuolelle tehdään täytönä kutosoraikko (6..8 m², 3 m³) **Vedenkorkeutta ei saa muuttaa.**

Mylly-ympäristö perkuukivikoineen ja lohkokivien suojaan koneiden kulta ja säilytetään nykyisellään

Myllyuoman läpi on vain tihevirtaamaa

Kosken niskalla on kivistä luonnonsoraa. Soraa voidaan puhdistaa käsityönä ylisuurista kivistä.

Yläpuoleisen heinä/kivisaaren suojaamaan virtausvälikköön perustetaan kutosoraikko massanvaihdolla (10 m², 4 m³) **Veden korkeutta ei saa muuttaa**

Myllypadon säilyneet betoniarkut jätetään muutoin nykyisellään, mutta vesialueelle kaatuneesta arkusta leikataan pois siitä vaarallisesti ylöspäin törröttävät rauditukset.

Välisuvanto säilytetään nykyisellään. Koneet on mahdollista siirtää suvannon ohi etelärantaa pitkin

Kosken niska-alueita on aikoinaan muokattu, mutta tulvavirtaamat ovat palauttaneet alueen luonnontilaisuutta. Päävirtaama kulkee niskalinjalla muutamia päivylyä, mutta virtaamaa on kuitenkin lähes koko pinta-alalla. Parhaiten virtaavat uomasuudet ovat nykyisellään pienikivisiä lohkaareivien esiintyessä etelärannalla ja uomassa erilaisina välisauimina.

Uomaa karkeutetaan koko alueella luonnonmukaisemmaksi isoilla yksittäin poimittavilla lohkaareilla (Ø 50...100 cm). Toimenpiteellä ei muokata aluetta tasamuotoiseksi, vaan nykyinen virtaamarakenne pääosin säilytetään.

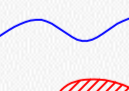

Niska-alueella puhdistetaan olemassa olevaa luonnonsoraa ja perustetaan 1-2 uutta soraikkoja.

Helpoin koneiden kulkureitti niska-alueelle on pohjoisesta kiinteistöjen kautta. Sieltä kuljettamalla jouduttaneen nykyistä myllyuoman pohjapatoa rikkomaan ja se tulee korjata heti alkuun tai lopuksi sen mukaan mihin suuntaan koneilla poistutaan alueelta. Kulku on mahdollinen myös etelästä peltoalueen kautta.

Kosken vahvasti perattu keskiosuus. Pohjoisrannalla kulkeva myllyuoma on perattu alkuperäisen jokiuoman vesialueelle ja perkuuaines on nostettu uoman puolelle. Myös pääuomaa on perattu paikoin, tarkoituksena ilmeisesti estää tulvavirtaaman nousun ja valumisen myllyuomaan. Tämän perkuukivi on kasattu uomaan. Perkuuaines on karkeaa perkuukivikoiden pintakiven ollessa pääosin Ø 50...150 cm.

Luontainen uomaleveys on kosken keskivirtaamalla sopiva ja leveimmän uoman kohdalla olevaa pensaikoista myllyuoman perkuukivikkoa lukuunottamatta kaikki muut kivikot puretaan ja virtaama levitetään vaihtelevana koko uoman leveydelle.

Näin pitkällä koskijaksolla on tärkeää jäljitellä erityisesti suurempien lohkaareivien asetelun osalta satunnaisuutta ja luonnonmukaisuutta. Kivien asetelua tasavälisesti on vältettävä ja lohkaareivet tulee istuttaa pohjaan niin, etteivät ne lepää näkyvästi alla olevan kivikon päällä. Alueelle muodostetaan tiheimmän ja harvemman kiveämisen laikkuja. Hyvä esimerkki luonnonmukaisen näköisestä koskipohjasta löytyy suunnitelmassa erikseen osoiteltau paikalta.

- olemassa oleva ja kokonaisuudessaan tai osin kuivana säilytettävä saari/särkkä
- kuivan alueen leikkaus/purku vesialueeksi
- luonnonsoraikko, raekoko vaihteleva Ø 10-100 mm
- olemassa oleva tai erikseen mainittuna rakennettava syväne/suvanto,
- perkuukivikko tai olemassa oleva kivikko/iso kivi
- perkuukivikoiden purkusuunta tai muiden kivien siirtosuunta
- uoman virtausuunnat sekä haluttu virtaamalisäys ja -suunta
- rakennettava kutosoraikko Ø 16-64 mm, vahvuus keskimäärin 30 cm
- rakennettava huokoinen poikaskivikko, kivien keskikoko Ø 10-50 cm tai perkuukivikkoa purettaessa luontaisen jakauman mukaan
- lisättävä lohkaare (Ø noin 1 m), sijoituspaikka ohjeellinen, määrä noin 3-8 kpl/100 m² tai perkuukivikkoa purettaessa luontaisen määrän mukaan.
- runsaan vesikasvillisuuden alue tai perkuukivikoiden päällä kasvava runsas heinäkasvillisuus
- perkuukivikoiden päällä kasvava runsas lehtipensaikko

Suunnittelukohde	Piirustuksen sisältö ja numero
Krouvinkoski	Kunnostussuunnitelma 2.7
	LUONNOS
	Mittakaava 1:500 (A1 vaaka)
Sijainti	Suunnittelija
Paimionjoki, Marttila	Arto Hautala
	Piirtäjä
	Arto Hautala
Päivämäärä	Tmi Arto Hautala
11.6.2022	